

אָסוּר לְקַרְא בְּשִׁמְעַת הַתְּפִלָּה. נָא לְשׁוֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלוּיוֹן

פְּרֻשֶׁת עֵינַן חַמְדָּה

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד" - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת רחל ברכה בת פדילה דליה וב"ב

פְּרֻשֶׁת בְּהַר - בְּטַחֲוֹן בַּקָּב"ה

"וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעֵת שֶׁבַת שְׁבַתוֹן! הִיא לְאָרֶץ שֶׁבַת לַה' שְׂדֶךְ לַא' תִּזְרַע וְכִרְמָךְ לֹא תִזְמַר (ויקרא כה, ד)"

ביטחון ללא נקיפת אצבע מצד האדם.

וכן אנו מוצאים ברש"י (שמות טז לב): "כשהיה ירמיהו מוכיחם, למה אין אתם עוסקים בתורה, והם אומרים, נניח מלאכתנו ונעסוק בתורה, מהיכן נתפרנס? הוציא להם צנצנת המן, אמר להם, אתם ראו דבר ה', שמעו לא נאמר אלא ראו, בזה נתפרנסו אבותיכם, הרבה שלוחין יש לו למקום להכין מזון ליראיו".

מדברי ירמיהו אנו שומעים תביעה לביטחון בלי השתדלות "הרבה שלוחין למקום", וכשם שנתפרנסו אבותינו במדבר ולא חסר להם מאומה, כך עלינו לנהוג ולא לדאוג כלל.

אמנם ידוע מה שאמר האלשיך הק' לתלמידיו, בבואם לפניו בטענה, כי דרש בבית הכנסת, כי הבוטח בהשם, אין צריך לעשות דבר אלא ליישב בבית המדרש ולעסוק בתורה ובתפלה, וה' יזמין לו פרנסתו כראוי, ומכל שומעי לקחו לא זכה, אלא "בעל עגלה" הדיוט אחד, שזימנו לו מן השמים ארגז מלא מטבעות זהב, והרי גם הם עשו כן ולא עלתה בידם. ויען להם רבם, אין הדברים מתקיימים אלא במי שמאמין בכך בלי פקפוק כלל, ובעל העגלה הייתה בו אמונה פשוטה ובשל כך זכה.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

במדרש (ויקרא כה ד) איתא: "בְּרָכוּ ה' מְלֹאכְיוֹ גִבְרֵי כֹחַ עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ (תהלים קג, כ)". אמר רבי יצחק אלו שומרי שביעית. בנוהג שבעולם, אדם עושה מצווה ליום אחד, לשבת אחת, לחודש אחד, שמא לכל ימות השנה? ודין חמי חקליה ביירא, כרמיה ביירא ושתיק. [וזוה רואה שדהו שוממה, כרמו שומם ושותק] יש לך גיבור גדול מזה?"

בכוחו של אדם להתגבר על יצרו יום או יומיים, ובהתחזקות יתר יעלה בידו להתגבר שבוע וחודש, אבל לעמוד כנגדו במשך שנה תמימה, לראות את אדמתו בורה ויבולו שעמל עליו בזיעת אפיו הפקר לכל, וכל דכפין בא ואוכל את פרי עמלו ויגיע כפיו יום-יום במשך שנה תמימה, לראות כל זה ולשתוק, דבר זה הוא למעלה מכח אנוש, שהרי כל התחזקות והחלטה שמקבל אדם על עצמו נחלשת אט-אט במשך הזמן. וכאן האדם מתגבר שנה שלימה אין זאת כי אם מלאכים המה שומרי שביעית, "מְלֹאכְיוֹ, גִבְרֵי כֹחַ עֲשֵׂי דְבָרוֹ" (תהלים קג, כ), כוחם של שומרי שביעית הוא למעלה מן הטבע, וכמלאכי מרום יחשבו.

דעת הרבה ראשונים דחויב הביטחון הוא בלא כל השתדלות, כמאמר הנביא: "לְכַתְּבָה אֲחֲרַי בְּמִדְבָר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה" (ירמיהו ב, ב), הדרגה הגבוהה של מידת הביטחון היא

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ארז מזרחי וב"ב חגי פרזול וב"ב ימיש כדורי מאיר ישראל בן רחל ברכה - יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב נטלי בת יונית יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה עינת בת רחל ברכה אמנון בן מזל-פרנסה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק דדש שגית בת רותי שמואל אימן בן אסתר זרי ציון ומאיר אברהם וב"מ גלית בת מסודי עובדיה בן נעמה אליהו ישי בן ז'ילה גילה נעם יצחק בן רחל ברכה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי אילן בן ג'ולייט סיון בת אסתר חגית בת ז'ילה גילה תמר בת דליה נימה בת נאוה רינה בת רחל פנינה בת עליזה יהודה חי בן עליזה

זרע קודש בר קיימא

נועה בת ברכה אליהו מזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה אורטל זינה בת אירית שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"ל צ'הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הרה"ג יעקב חי בן מרגלית שליט"א הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה - בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה - בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה שירה שילת בת אורלי יצחק בן לורה לאה ז'ילה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בן סוליקה סימי בת רחל ברכה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה - בריאות ואריכות ימים יהודה בן טעידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה דב בן מזל אקבאל בת משפארין חנה בת הדסה יפה בת שפיה יפה בת שרה - הצלחה תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל יעקב בן שרה מונאבאר אורה בת גוהר רחל בת זוהרה איריס אהובה בת שרה אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר-נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה שלו בן מזל פנימה יהודה אריה בן רחל ברכה נחום בן כיריה דולב בן איריס אהובה - רפואת הנפש נעמי בת רחל כל עם ישראל

12/05/2012		כ' אייר תשע"ב	
פרשת בהר			
הפטרה: ויאמר ירמיה - ירמיה ל"ב			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ב
20:57	20:06	18:47	
20:54	20:10	19:06	ת"א
20:57	20:11	18:59	חיפה
20:54	20:08	19:06	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת כזלה בת אסנת ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולשמעון בן שמחה

זק"ש, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה

שואל ומשיב בהלכה – הלכות יום-טוב

מה גדרו של יום טוב ואלו מלאכות מותרות או אסורות לעשות בו ביום, והאם מותר להכשיר כלי שנטרף מערב יום טוב או ביום טוב עצמו?

? שאלה

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

! תשובה

אמרו חז"ל: אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד. ולכך אין להתיר לעשות שום מלאכה, שאינה לצורך אוכל נפש, אף לא על ידי גוי, אלא אם כן הוא שבות דשבות במקום מצווה. **מקורות:** ראה חזון עובדיה (יום טוב עמוד א).

כלי שנטרף מערב יום טוב, אסור להגעילו או ללבנו ביום טוב מכיוון שיש בזה משום תיקון כלי.

אם נטרף ביום טוב עצמו והוא צריך את הכלי לשימוש בו ביום, מותר להגעילו, אם מוכנים אצלו מים, שהרתיחם לצורך אוכל נפש ביום טוב. **מקורות:** שמירת שבת כהלכתה (פי"ב סכ"ח). וכיוון שיש מחמירים להגעילו כלי בן יומו, בעיני שיהיה ששים כנגד הכלי כדי לבטל את הטעם הבלוע.

ומותר אף באופן שמרתיח קדירה גדולה מים במיוחד לשם כך, אולם עליו לשתות מעט מן המים שהורתחו. **מקורות:** הגרש"ז אוירבך זצ"ל הובא בספר שלמי מועד (עמוד שלט).

הגם שאסור ליהודי להדליק חשמל ולכבות ביום טוב, מכל מקום על ידי גוי יש להתיר ברמז. **מקורות:** היות והולדת אש ביו"ט מדברנו, כן העלה הראש"ל בספרו חזון עובדיה (יום טוב עמוד נג), וכה בספר ודבר דבר (פט"ז ה"ט).

ישועות בזכות התנא רבי שמעון בר-יוחאי

מובא בספר "לבם של ישראל" סיפורים מופלאים על ישועות בזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר-יוחאי זצ"ל ולהלן פרטי המעשים:

בימי שהותו של כ"ק אדמו"ר ה"לב שמחה" מגיד זצ"ל בטבריה, הגיע אליו יהודי מתושבי המקום, אשר חלפו שנים רבות מנישואיו, וביקש להתברך בזש"ק. הורה לו רבנו, שיעלה למירון אל ציונו של התנא קדישא רבי שמעון בר יוחאי, ויתפלל שם על מבוקשו. ואכן הלה נסע התפלל ונושע.

פעם בל"ג בעומר, הזכיר חשוק-בנים אחד את עצמו לפני רבנו במירון. נענה לו רבנו ומיד השיב לו, כלשון הזמר "בר יוחאי": **נעשה אדם נאמר בעבורך.** ואכן כעבור שנה נולד לאותו אדם בן זכר. קודם הברית נכנס אבי הבן אל רבנו להתייעץ עמו בקשר לקריאת השם. אמר לו רבנו: **"נעשה אדם" עם הכולל עולה בגימ' "שמעון" עם האותיות (470).** ויקרא שמו בישראל: שמעון.

שנה אחת בל"ג בעומר, הזכיר אחד המשמשים לפני רבנו, אברך, שחלפו כבר שנים רבות מנישואיו וטרם נפקד בילדים. על השולחן מונח היה באותה שעה מדרש רבה. בעוד המשמש אמר את דברו, פתח רבנו את המדרש, ונפתח בשיר השירים רבה פ"א עה"פ "נגילה ונשמחה בך", **שם מובא המעשה בעקרה שנפקדה בתפילתו של רבי שמעון בר יוחאי,** ומסיים שם המדרש: **"ללמדך, מה הקב"ה פוקד עקרות אף צדיקים פוקדים עקרות"**, רבנו החווה בידיו על המאמר, ואכן ב"ה עוד באותה שנה נושע האברך.

תמיכה בעלון

אנו מבקשים ומתחננים מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו בממון העלון. אנו נמצאים בחובות מול בית-הדפוס וחייבים את עזרתכם לבל יקרוס. אנא סייעו לנו בטרם יהיה מאוחר מדי!

עלונו מדפס בכ-5200 עותקים ומופץ למקומות רבים וממומן רק ע"י אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעיינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד! העלון אינו מכיל שום פרסום ואינו ממומן מאף גורם ציבורי כזה או אחר.

כל תרומה שתקבל בברכה!!! ניתן לתת מכספי מעשרות. היו שותפים בהפצת התורה וחיזוק באמונה ובטחון בבורא העולם.

למעוניינים, נא לפנות לליאור 0504-115673 ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתב לפקודת ביה"כ עין חמד בצרוף קרס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (החשבון ע"ש ליאור עצמון- בנק הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

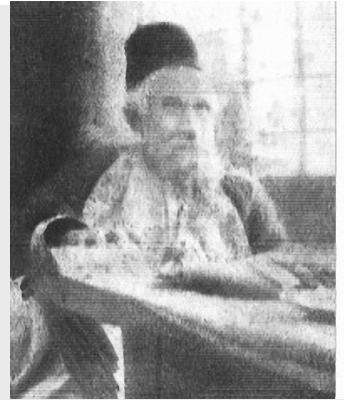
נתן להקדיש את העלון לעלי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מברשת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 054-7646633

הרב שלמה אליעזר אלפנדר זצ"ל המכונה "סבא קדישא": נולד באיסטנבול בשנת ה'תק"פ (1819). התייתם בגיל צעיר מאביו. כבר בילדותו היה בקי בכל מכמני התורה. בעל זיכרון מופלא, בור סוד שאינו מאבד טיפה. בעודו אברך מינוהו לחבר המועצה הרוחנית של יהודי קושטא. למרות הפצרות נשנות לקבל את משרת "חכם באשי"- הרב סירב. ענוותנותו מופלאה. גאון בנגלה ובנסתר. מקובל. בעל קבלה מעשי. מלומד בניסים. בעל רוח-הקודש. עשירי קושטא ראו כי נפשו של הרב לא חשקה ברבנות, ועל כן יסדו בעבורו ישיבה, אשר העמידה גדולי עולם. לאחר מכן עלה לצפת ולאחר תקופה קצרה עבר לירושלים. הרחוב בו התגורר בירושלים קרוי על שמו. נפטר ב-כ"ב אייר בשנת ה'תר"צ (1930). ציונו בהר הזיתים בירושלים. חי כ-111 שנים.

הנהגות מיוחדות היו מנת חלקו: בכל בוקר היה משכים להתפלל שחרית "ותיקין" עם הנץ, מבלי להחסיר ואפילו פעם אחת. גם כאשר היה מוטל על ערש דוי בבית-החולים, תמיד התגבר כארי להתפלל השכם בבוקר. מעולם לא נהנה בכספי ציבור וסירב לקבל תמיכה. כל סכום שהגיע לידיו ניתן לצדקה. כל מעשיו והנהגותיו היו בדרך של "הצנע לכת" וברח מן הכבוד. בכל פעם שרצה לנסוע למקומות הקדושים, לא היה מודיע את זמן נסיעתו, כדי שלא יבואו ללוותו ולכבדו. בקי היה בכל מקצועות התורה: ש"ס, פוסקים, ראשונים ואחרונים סדורים היו בעל-פה ואת תשובותיו המעמיקות עונה היה מבלי שהוצרך לעיין בספרים.

אביו: ר' אהרון. **אמו:** מרת חווה. בנו יחידו נפטר בגיל הינקות והוא נותר ערירי כל ימי חייו. **מספריו:** שו"ת מהרש"א. שאר ספריו נאבדו ולא יצאו לאור. **מתלמידיו:** ר' דוד לניאדו. ר' יצחק נסים. האדמו"ר ממונקאטש ר' חיים אלעזר שפירא בעל "מנחת אלעזר". ר' חזקיהו מדיני בעל ה"שדי-חמד". ר' יצחק אקריש.

אחת הגזרות הנוראות, שגזרו התורכים באותה תקופה, הייתה גזרת הגיוס לצבא העותמני. תנאי החיילים היהודים היו קשים ממש, ורבים נאלצו לאכול מאכלי טריפה, לעבור על חילולי שבת ועל איסורים נוספים. בזמן שהותו של הרב בצפת פנו אליו שני תלמידי חכמים בבכיות עצומות, היות שהצבא מכריח אותם להתגייס לשרותיו, ואין להם מושיע. שמו של אחד מהם היה ר' מכלוף ושם השני ר' משה. אמר להם ר' שלמה: "אל תפחדו ואל תיראו מפניהם כי אין להם רשות לגייס אתכם לצבא". יצאו השניים צוהלים ומעודדים בכוח הבטחתו של הרב. כעבור זמן נשמעו נקישות בדלת ביתו של ר' מכלוף. בפתח עמדו שני חיילים תורכים ובידם צו גיוס. מכתב נוסף נשלח גם לר' משה. השניים נאלצו להצטרף לחיילים, שכן רע ומר היה סופו של המסרב פקודה. אך הם לא שכחו את הבטחתו של הרב וביקשו לראות, מאין תבוא הצלתם.

לאחר יומיים רכיבה הגיעו לעכו, שם הייתה אחת ממפקדות התורכים. נכנסו החיילים לאחד מבתי המרחץ בעיר כדי לשתות יין ולהשתכר. את ר' מכלוף ור' משה קשרו באזיקים לאחד העמודים ליד בית-המרחץ, כדי שלא יברחו. לאחר כשעה, בעת שהתגוללו אותם חיילים בבית-המרחץ, עבר פרש תורכי. כאשר ראה אותם קשורים לעמוד, פנה אליהם בתימהון: "מדוע כבולים אתם לעמוד?". סיפרו לו, כי קיבלו צו גיוס, ושני החיילים, אשר באו עימם, נכנסו לבית-המרחץ וקשרו אותם לעמוד. חמתו של הפרש בערה בו ואמר: "אני סגנו של מפקד הצבא התורכי כולו, ואני מחליט לשחרר אתכם מיד!". בעודו מדבר, הוציא מפתח מדש בגדו, פתח להם את האזיקים ושחררם. ר' מכלוף ור' משה חזרו מיד לצפת. הם ראו עין בעין את גדולת רוח קודשו של הרב שלמה אליעזר, אשר חזה מראש כי ישוחררו מן הצבא.

מסופר, שבצפת גר איש תם וישר. גר ושמו ר' בנימין זאליץ. עובד ה' היה, ואושר נסוך על פניו תמיד. רק דבר אחד העיב על לבו, זה 15 שנים שהוא ואשתו נשואים, ועדיין לא זכו להיפקד. פעם אחת פרצה קטטה בין ר' בנימין לשכנו. במהלך סערת הרוחות השכן קיללו נמרצות, ואף העז להטיח בשכנו: "הלא ערירי אתה, וערירי תישאר כל ימי חיך".

דברי השכן האכזרי פצעו את לבו כמהלומת חרב. עיניו זלגו דמעות, עד שלא הצליח לעצור ברוחו ופנה אל ר' שלמה אליעזר בדברי תלונה על אותו אדם. כששמע הצדיק את דברי ר' בנימין, צערו וכאבו, השיב לו: "אל תדאג במאומה. בעזרת ה' יתברך ובכח תורתנו הקדושה אני מבטיחך כי בזו השנה תיפקד ותזכה לבן זכר". כששמע ר' בנימין את דברי הרב, נתמלא שמחה, כיוון שידע שדברי הרב לא הולכים ריקם. ואכן כך היה, עוד באותה שנה נפקדה אשתו, וילדה לו בן זכר. ר' בנימין ערך סעודת ברית גדולה לכל אנשי צפת. כל גדולי העיר וחכמיה נמנו על המוזמנים. ובראשם ר' שלמה אליעזר. בלב נרגש הודה האב לרב על ברכתו, ואף כבדו בסנדקאות.

יפורי מיסתורין הילכו בירושלים על הרב אלפנדר, על כוח תורתו בנגלה ובנסתר ועל ניסים ונפלאות, שהתרחשו בביתו. באחד מלילות החורף הקרים בירושלים. רוחות עזות שרקו, וממטרים עזים הותכו ארצה. אחד מהמקורבים נכנס אל חדרו של הרב כדי להגיש לו את ארוחת הערב, והנה לתדהמתו גילה, כי הרב שוכב במיטתו ללא רוח חיים.

מיד רצו להבהיל את ד"ר ולאך מבית-החולים שערי צדק, שהיה בקרבת מקום. לאחר בדיקה קצרה נאלץ הרופא לקבוע את פטירתו. השמועה הקשה נפוצה בקהל, ואנשי ה'חברא קדישא' החלו לטפל בסדרי ההלוויה. שעות אחדות חלפו, אחד הנוכחים בבית נכנס אל החדר, שבו הייתה מונחת המיטה ולהתבשם עוד פעם אחת ולראות את פניו ההדורות של ה"סבא קדישא".

להפתעתו, עיניו של הנפטר היו פקוחות. עוד הוא בוהה במחזה, והנה הרב קם ממיטתו כאחד האדם. זעקות שמחה נשמעו מפיו, והאנשים הרבים רצו לחדר, כשהם מביטים בתדהמה במת-החי. כשראה הרב את כל הנאספים, אמר: "ודאי, חשבתם, כי נלקחתי מן העולם, ואכן נכון הדבר. נשמתי עלתה לשמים אך עם עלות השחר החליטו בבית-דין של מעלה להשיבה חזרה". ניצבו הנוכחים בבית במקומם שעה ארוכה המומים למראה הנס הגדול, ולא יכלו להוציא מפייהם הגה מרוב תדהמה.

בליל כ"ד באייר ה'תשל"ד חדרו מחבלים לבית-ספר "נתיב מאיר" במעלות. שם מצאו תלמידים מבית-ספר בצפת שהתארחו במקום, ותפסו אותם כבני ערובה. כוחות צה"ל פרצו פנימה, ובקרב שהתנהל נרצחו ל"ע 22 תלמידים וארבעה תושבים, והמחבלים חוסלו. מאז מבקרים בבית-הספר בני נוער, מבקרים ותיירים, ונכנסים לחדר ההנצחה לכו"ק קדושי מעלות.

ביום קיץ ה'תשנ"ג הגיעו לבית-הספר ארבעה אוטובוסים של תיירים יהודים. לאחר שנוכחו שהמקום סגור, פגשו את הרב אמנון בוארון. הוא הסביר להם, שכעת חופשת הקיץ. המדריך מייקל אמר בצער: "באנו מלונג-איילנד. מאוד חשוב לנו להיכנס".

הרב אמנון השיג מפתחות, ופתח את שערי בית-הספר וחדר ההנצחה בפני התיירים. ובנוסף לכך, נתן להם דרשה על יישוב הארץ, וסיים בכך, שבכל מקום בארץ, שבו נשפך דם יהודי, צומחים חיים בכפלי-כפליים, ברוח הפסוק "בְּדַמְיָךְ חַיִּים". בסיום אמר לו מייקל: "כאשר תגיע לאמריקה, אתה מוזמן לבקר אצלנו".

הרב אמנון חיך. מה לו ולנסיעה לארצות-הברית? בקושי הוא מגיע לפתח-תקווה... אבל רק הבורא יודע כל תעלומות. חודשיים לאחר מכן קיבל הרב אמנון הודעה מעיריית מעלות, כי נבחר לנסוע לארצות-הברית כדי לאסוף תרומות עבור מוסדות התורה של מעלות. הוא נחת בניו-יורק והתקשר מיד למייקל בלונג-איילנד.

מייקל ענה: "נפלא לשמוע אותך! בדיוק השבת יש לנו 'שבת מעלות'. הארגון שלנו הוקם ביום הפיגוע במעלות. נשמח לארח אותך בשבת". הרב אמנון סבר, שלונג-איילנד היא איזו שכונה בניו-יורק. לא היה לו מושג, שמדובר באי ענקי שאורכו 190 ק"מ ורוחבו 32 ק"מ, ומתגוררים בו כשמונה מיליון תושבים...

הוא יצא לבדו ממנהטן בשעה שלוש אחר הצהריים מלא ביטחון-עצמי, לקח בטעות רכבת תחתית והחל להסתבך. בשעה ארבע וחצי עצר מונית, ביקש מהנהג, שייקח אותו ללונג-איילנד ושלשל לידו 30 דולרים. כאשר החלו לנסוע שאל הנהג:

"מאיפה אתה?" - "מישראל". "מה אתה אומר!" קרא הנהג בעברית, "אני מאשדוד... אתה מדבר אנגלית טוב, חשבת, שאתה אמריקאי". הם המשיכו לנסוע. בשעה חמש ורבע אמר הרב אמנון: "בחמש ועשרים נכנסת שבת. אני לא נוסע בשבת". בדיוק אז ראו שלט: "ברוכים הבאים ללונג-איילנד".

הרב אמנון החל להבין, שהוא נקלע לאי ענקי כמעט בגודל של ישראל, ואין לו שום מושג היכן המקום, פרט לכך שהוא מחפש את בית כנסת "אוהב שלום" בשכונת מריק. בחמש ועשרים קרא הרב אמנון "עצור!" הנהג עצר והתחנן: "תעשה לי טובה. רק השבוע נרצחו פה 13 בני אדם במועדון. אחזיר אותך למנהטן..."

"בחיים לא נסעתי בשבת", הכריז הרב אמנון, "וגם לא אסע!". "איפה תעשה שבת?" - "פה על הדשא!" הוא פתח את המזוודה, הוציא סידור והחל לזמר "לכה דודי". הנהג התקשר לתחנת המוניות ואמר: "לקחתי איזה רב מטורף ממעלות. הוא עצר בכניסה ללונג-איילנד בגלל שבת ולא מוכן לנסוע יותר. זו סכנת נפשות!".

"כמה חסרי בית יש בניו-יורק?" שאל הרב אמנון את הנהג. "מאה וחמישים אלף". "אז יהיו מאה וחמישים אלף ואחד..." ביטחון מילא את נפשו של הרב אמנון. הוא נזכר בשיר "כי אשמרה שבת, א-ל ישמרני" ופנה לקב"ה: "ריבונו של עולם. כל כדור-הארץ בשבילך הוא כמו כדור פינג-פונג. תזיז אותו טיפה, ואני אגיע להיכן שצריך..."

הוא חש התעלות עצומה שלא חש מעודו, וכך סיים את המזמורים. הנהג נשאר במקום. הסולידיאריות לא הניחה לו לעזוב יהודי במצב מסוכן. הוא ניסה לדבר אל לבו: "פה זה לא מעלות. אתה דתי עם זקן. עוד מעט עלולים לבוא כמה עבריינים ולחסל אותך!" לפני שאמר "ברכו" ראה הרב מרחוק אדם מזוקן עם מגבעת מתקרב אליו.

"גוט שאבעס" אמר האיש. "גוט שאבעס" ענה הרב אמנון, "אתה מכיר את לונג-איילנד?" - "כן", אמר. "אני מחפש את שכונת מריק" - "זה כאן". "אני מחפש את בית הכנסת 'אוהב שלום'". "הנה זה", הצביע האיש, "אחרי גן הילדים". הסתבר, שהמונית עצרה מול בית הכנסת ממש. רק גן ילדים הסתיר מהם את הכניסה. נהג המונית זעק: "אני לא מאמין! יש אלוקים!" הרב אמנון נכנס לבית הכנסת וראה שלט ענקי: "ברוכים הבאים לרב אמנון בוארון!"

לאחר שנכנס מהנהג הביט בתדהמה על בית-הכנסת הענקי, שהכיל 2,500 משתתפים, רבים מהם רחוקים ממצוות, שבאו להרגיש את יהדותם. רב בית הכנסת, הרב ירמיהו וולברג, ירד ממקומו ואמר: "ברוכים הבאים! כבר דאגנו לך". הרב אמנון סיפר בהתרגשות, איך הגיע אליהם. הרב קרא: "זה ממש נס! תעלה לספר זאת לכולם!"

הקהל שמע את הסיפור בהתפעלות רבה. השגחתו המופלאה של הקב"ה שזימן את ר' אמנון לחו"ל, ודווקא באותה שבת, שבו הוקם הארגון ביום הפיגוע במעלות. מעשה ההשגחה המופלאה שהגיע למקום על אף שלא ידע את מיקומה גרם לרבים להתחזק ביהדות. התקשורת היהודית המקומית ראינה את הרב אמנון, ובעקבות זאת התקרבו נוספים ואף עלו לארץ, וגם איסוף התרומות הצליח מעל למשוער.

<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל עמרם בן חנה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל אודיה ע"ה בת יפה שתח' יונה בן סעדה ז"ל חיה רבקה בת מרים ע"ה</p>	<p>הרב שבתאי בן אסתר יאטון זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חנה בת לאה ע"ה שרה בת מלכה ע"ה עודד מנשה ז"ל בן זהבה הי"ו</p>	<p>לע"נ</p> <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אינס בת מאירה ע"ה נעימה בת גורג'יה ע"ה יפה בת גאולה ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה ירם בנימין ז"ל בן חביבה הי"ו</p>	<p>הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל נאג'י בן עזרא ז"ל גאולה בת טובה ע"ה חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו הרב ראובן רפאל בן פלורה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיחס ז"ל שני בת אסתר ע"ה שמשון כדר ז"ל בן שרה הי"ו חי יזיז בן קלרה ז"ל</p>
---	--	---	--	---